

de forslag til de eventuelt nødvendige lovændringer.

Kulturministeriet har videre overvejet, om den udvidede spredning af udenlandske programmer over danske kabelanlæg nødvendiggør særlige bestemmelser med hensyn til ansvar for indholdet af de viderespredte programmer, herunder bestemmelser om indholdet af eventuelle reklameindslag i de udenlandske programmer. Kulturministeriet mener imidlertid ikke, at der på nuværende tidspunkt foreligger et tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag om sådanne nye bestemmelser. Ministeriet lægger herved navnlig vægt på, at den samtidige og uændrede viderespredning af nabolandenes fjernsynsprogrammer over danske kabelanlæg ikke hidtil har givet anledning til ansvarsproblemer, samt at der ikke idag foreligger noget erfaringsgrundlag med hensyn til spørgsmålet om eventuelle ansvarsproblemer i forbindelse med fordeling af udenlandske kommunikationssatellitprogrammer over danske kabelanlæg. Ministeriet er imidlertid opmærksom på, at der i forbindelse med de sidstnævnte programmer vil kunne være behov for at tage disse ansvarsspørgsmål op til fornyet overvejelse ved en senere radiolovsrevision.

Lovforslagets § 3, stk. 3, er identisk med den gældende lovs § 3, stk. 3, bortset fra, at radiatoratet ikke længere skal fungere som høringsinstans. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at åbne mulighed for en videre anvendelse af bestemmelsen end angivet i de bemærkninger, der ledsagede bestemmelsen ved dens tilblivelse i 1973.

I de forløbne år har kulturministeriet ikke kunnet registrere nogen interesse for at få lov til at anvende de mindste fællesantenneanlæg til selvstændig udsendelsesvirksomhed. Der er heller ikke blevet taget skridt til at udfærdige regler, hvorefter disse anlæg generelt fritages fra det bestående forbud imod at anvende kabelanlæg til sådan virksomhed.

Derimod er der i de senere år – ikke mindst op til den ny række af forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som blev muliggjort ved ændringen af loven i 1981 – fremkommet en del ønsker om at måtte anvende større kabelanlæg til at udsende programmer om enkeltstående begivenheder, uden at der var tale om udsendelser, der skulle indgå i et egentligt forsøgsprojekt.

Under hensyn til den i bemærkningerne til bestemmelsen i 1973 udtrykkeligt lagte begrænsning for dens anvendelsesområde har ministeriet imidlertid ikke ment, at der var grundlag for at udstede

regler, hvorefter de fremsatte ønsker kunne imødekommes.

Den på området stedfundne udvikling taler for, at der nu fastlægges den forståelse af bestemmelsen, at kulturministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder kan udstede regler, som tillader anvendelsen af såvel større som mindre fællesantenneanlæg m.v. til enkeltstående udsendelser.

Så længe den nuværende periode for forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed løber i henhold til lovens § 1, stk. 2, (ved hjælp af radioanlæg), og § 2, stk. 2, (ved hjælp af kabelanlæg) – dvs. i 3 år fra den 1. april 1983 – må sådanne regler ses i lyset af forsøgsordningen. Det er forsøgsordningens formål at tilvejebringe det fornødne erfaringsgrundlag til belysning af, om der senere bør lovgives om adgangen til at tillade *permanent* lokal programvirksomhed uden for Danmarks Radio.

Hovedlinjerne i det kommende regelsæt vil være følgende:

Ordningen skal generelt være administrativt enkel. Der skal ikke af indehavere af fællesantenneanlæg m.v. søges nogen tilladelse til programvirksomheden, idet de direkte af reglerne skal kunne aflæse, om en påtænkt aktivitet må finde sted.

Formålet med nyordningen skal være at skabe grundlag for at imødekomme de ønsker, som er fremkommet om at kunne bringe enkeltstående udsendelser af lokal karakter, såsom kommunevalg, kommuneplandebatter, gudstjenester, idrætsarrangementer, byfester, kulturuger m.m.

Der er således ikke tale om at foregribe resultaterne af forsøgsordningen med lokalradio og -fjernsyn, der vedrører en mere permanent udsendelsesvirksomhed. Der bør derfor formentlig lægges visse tidsmæssige kriterier for, hvornår der er tale om enkeltstående udsendelser.

Da der ikke skal kræves tilladelse i det enkelte tilfælde, bør der tilvejebringes hjemmel for bødestraf i tilfælde af overtrædelse af de regler, som bliver gældende.

Til nr. 2

I forbindelse med drøftelserne om etableringen af et sendernet for tv-2 har forskellige modeller til afholdelse af anlægsinvesteringerne været vurderet. Dette må ses på baggrund af, at en anvendelse af den normale bevillingspraksis for Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, hvor staten står i forskud med anlægsrammen, medfører, at en tilbagebetaling først finder sted i takt med forrent-